

Asia: VN/1169/2024

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi laeiksi vuoden 2025 tuloveroasteikosta, tuloverolain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta sekä eräiden muiden verolakien muuttamisesta

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Ansiotulojen verotus yleisesti, palkka- ja eläkeverotus

Esitysluonnoksen mukaan ansiotuloveroperusteisiin tehtäisiin kehysriihen päätösten mukaisesti indeksitarkistus lukuun ottamatta tuloveroasteikon kahta ylintä tuloluokkaa. Kuntien verotuloja lisättäisiin ja kunnallisverotuksen efektiivisyyttä parannettaisiin poistamalla ansiotulovähennys ja korvaamalla se työtulovähennyksen nostolla. Lisäksi hallitusohjelman mukaisesti työtulovähennystä korotettaisiin 100 miljoonalla eurolla pieni- ja keskituloisiin painottaen. Kehysriihen päätöksiin perustuen eläketulon verotusta kiristettäisiin pienentämällä eläketulovähennystä.

Kannanotto:

Veronmaksajain Keskusliitto vaatii, että hallitusohjelman mukainen ansiotuloverotuksen indeksitarkistus tehdään kaikkiin tuloluokkiin. Esitysluonnoksen veroparametrit merkitsivät selvää veroprogression kiristymistä. Myös ylimpien marginaaliverojen nousu on askel väärään suuntaan.

Verolakien muutokset, sosiaaliturvarahastoihin kohdistuvien säästöjen kanavointi sekä muut sosiaalivakuutusmaksujen muutokset ovat johtamassa siihen, että palkkaverotus kiristyy laajasti ensi vuonna. Se vaikuttaa hallituksen kunnianhimoisiin työllisyystavoitteisiin kielteisesti ja on vastoin hallitusohjelman veropoliittista peruslinjaa.

Eläketulovähennyksen leikkaus, eli tuplaraippavero, on perusteeton lisäkirstys keskieläkettä suuremmilla eläketuloilla.

Perusteluja ja näkökohtia esitetyistä muutoksista:

Pääministeri Petteri Orpon hallitusohjelman mukaan ansiotuloverotukseen tehdään tarkistus vuosittain ansiotaso- tai kuluttajahintaindeksin perusteella nopeammin kasvavan indeksin mukaisesti. Esitysluonnoksen ehdotusten toteutuessa hallitusohjelman linjauksesta ei ole kuitenkaan pidetty kiinni hallituskauden kahtena ensimmäisenä vuonna. Vuoden 2024 ansiotuloverotukseen hallitus toteutti työttömyysvakuutusmaksun 0,2 prosenttiyksikön alenemista vastaavan veronkirstytyksen leikkaamalla ansiotuloverotuksen indeksitarkistuksesta. Esitysluonnoksen perusteella hallitusohjelman mukainen indeksitarkistus jätetään tekemättä vuodelle 2025 tuloveroasteikon kahteen ylimpään tuloluokkaan, mikä kiristää reaalisesti verotusta yli 88 200 euron verotettavien ansiotulojen osalta.

Palkkaverotukseen vaikuttaa esitettyjen verolakimuutosten ohella mm. veronluonteisten sosiaalivakuutusmaksujen kehitys. Hallituksen sosiaaliturvaan kohdistuvat leikkaukset alentavat sosiaalivakuutusmaksuja ilman muita lakimuutoksia. Etenkin hallituksen työttömyysturvaan koskevat muutokset johtavat yksinään siihen, että työttömyysvakuutusmaksuja tarvitsee kerätä selvästi aiempaa vähemmän, kun niillä rahoitettavat etuudet heikentyvät. Hallitus on kuitenkin kanavoimassa sosiaaliturvarahastoihin kohdistuvia säästöjä valtiontalouteen pienentämällä valtion rahoitusosuutta sairausvakuutuslain mukaisista menoista. Kanavoinnin myötä sairausvakuutuksen maksut muuttuvat siten, että yhdessä hallituksen työttömyysturvan leikkauksesta johtuvan työttömyysvakuutusmaksun alenemisen kanssa palkkaverotus ei juurikaan kiristyisi eikä kevenisi maksumuutosten takia.

Sosiaalivakuutusmaksujen kehitykseen vaikuttaa kanavointiratkaisun lisäksi monet muutkin seikat, esimerkiksi työllisyyskehitys työttömyysvakuutusmaksuihin. Työllisyysrahaston hallituksen esityksen perusteella työttömyysvakuutusmaksut eivät alene vuonna 2025 samassa määrin, mitä pelkät säästö- ja kanavointiratkaisut yksinään vaikuttavat. Näin ollen veronluonteisten sosiaalivakuutusmaksujen muutokset ovat kokonaisuudessaan kiristämässä palkkaverotusta kanavointiesitys huomioiden.

Ansiotulovähennyksen poistoa kompensoiva työtulovähennyksen korotus on mitoitettu siten, että keskimääräisellä kunnallisveroprosentilla veroprosentti pysyy jotakuinkin ennallaan. Yksittäisen palkansaajan muutoksen vaikutus riippuu kuitenkin asuinkunnan kunnallisveroprosentista siten, että matalan kunnallisveroprosentin kunnassa verotus kevenee herkemmin ja korkean veroprosentin kunnassa kiristyy. Muutosten mittaluokka on joitakin prosenttiyksikön kymmenyksiä.

Ottaen huomioon esitysluonnoksen lisäksi Työllisyysrahaston esittämät työttömyysvakuutusmaksut sekä valtiovarainministeriön budjettiesityksen ennusteet sairausvakuutusmaksuista palkkaverotus on keskimääräisellä kunnallisveroprosentilla kiristymässä vuonna 2025 etenkin suurituloisilla palkansaajilla. Kun huomioidaan ennustettu 3,4 % ansiotason nousu, keskituloisen palkansaajan verot ja veronluonteiset maksut käsittävä veroprosentti kiristyy noin 0,1–0,2 prosenttiyksikköä ilman huollettavia lapsia. Eniten veroprosentti kiristyy 100 000–140 000 euroa vuodessa ansaitsevilla palkansaajilla – 120 000 euroa vuodessa ansaitsevan lapsettoman palkansaajan veroprosentti nousisi, lähes prosenttiyksikön. Pienituloisilla, alle 35 000 euroa vuodessa ansaitsevalla palkansaajilla verotus voi hitusen keventyäkin.

Vero- ja maksumuutokset merkitsevät täten veroprogression kiristymistä. Merkillepantavaa on myös korkeimpien marginaaliveroprosenttien nousu jälleen noin 59 prosenttiin, mikä on pitkälti seurausta ansiotulovähennyksen poistoon liittyvien työtulovähennyksen ja tuloveroasteikon parametrien valinnoista.

Näin korkeiden marginaaliverojen ei voi ajatella lisäävän juurikaan verotuottoja käyttäytymisvaikutukset huomioiden, mikä olisi syytä huomioida esityksen taloudellisia vaikutuksia arvioitaessa. Tuloverotukseen liittyvissä tuottoarvioissa olisi muutoinkin syytä huomioida laajemmin ja yhdenmukaisemmin dynaamiset vaikutukset. Esimerkiksi kehysriihen 1,4 miljardin verotoimien mitoituksessa kulutusverojen osalta kotitalouksien ostovoiman ja kysynnän kautta tulevat verotuottovaikutukset huomioitiin, mutta tuloverotuksen osalta ei huomioitu. Ei kuitenkaan ole perusteltua olettaa, että esimerkiksi valtion tuloveroasteikon kahden ylimmän tuloluokan indeksitarkistuksista luopuminen lisäisi verotuloja läheskään esitysluonnoksen staattisen 55 miljoonan euron vertaa. Kannustinvaikutusten ohella veronkiristys pienentää suoraan käytettävissä olevia tuloja ja vääjäämättä alentaa kulutusverotuottoja.

Päätöksenteossa on ongelmallista, mikäli kulutusveromuutosten osalta dynaamiset vaikutukset lasketaan, mutta tuloveromuutoksien osalta ei. Se vääristää verosopeutusta tuloveronkiristykseen, vaikka todellisuudessa niiden vaikutus julkisen talouden tasapainoon on negatiivisempi.

Eläkeverotukseen vaikuttaa esitysluonnoksen eläketulovähennyksen leikkaus, verotuksen indeksitarkistus ja valtion tuloveroasteikon ylimpiä marginaaliveroja koskevat muutokset sekä eläkkeiden indeksitarkistukset. Ansio- ja työtulovähennystä ei pelkän eläketulon perusteella saa.

Eläketulovähennyksen toista poistumaprosenttia ehdotetaan korotettavaksi 15 prosentista 19,4 prosenttiin, mikä merkitsee sitä, että 22 500 euron ylittäviltä tuloilta eläketulovähennys leikkaantuu aiempaa nopeammin. Muutos kiristää noin 23 000–56 000 euroa vuodessa ansaitsevien eläkeläisten veroprosenttia, enimmillään yli prosenttiyksiköllä.

Eläketulovähennyksen enimmäismäärä on sidottu täyden kansaneläkkeen määrään. Näin se pysyy kansaneläkeindeksin kehityksen mukana. Jos bruttoeläke nousee samaa tahtia, verotus ei kiristy. Tulojen ylittäessä täyden eläketulovähennyksen, vähennys leikkaantuu 51 prosentilla ylimenevän tulon osalta eläketulovähennyksen toisen poistuman rajaan 22 500 euroa saakka. Sen jälkeen vähennys leikkaantuu hitaammin. Koska sote-veromuutosten yhteydessä asetettu 22 500 euron raja on pysynyt vuodesta 2023 samana, mutta eläketulovähennyksen täysi määrä ja eläkkeet ovat nousseet indeksien myötä, vähennys leikkaantuu 51 %:n vauhdilla aiempaa pienemmältä osin. Tämän myötä eläketulovähennys on kasvanut tuloihin suhteutettuna yli 22 500 euron eläketasoilla, mikä on keventänyt jonkin verran veroprosenttia. Sama tapahtuu ensi vuonna, minkä takia eläkkeensaajan verotus ei kokonaisuudessaan kiristy yhtä paljoa kuin mitä eläketulovähennyksen leikkauksen vaikutus on.

Myös ennakoitu eläkeindeksejä suurempi ansiotuloverotuksen indeksitarkistus keventää hieman eläkkeensaajien veroprosentteja joillakin tulotasoilla. Toisaalta eläketulon lisävero jatkaa kiristymistään, koska sen kiinteään 47 000 euron alarajaan ei ehdoteta esitysluonnoksessa tarkistusta. Eläketulon lisävero kiristyi etenkin vuosien 2023 ja 2024 korkeiden työeläkkeiden indeksikorotusten aikana. Sen nimelliseen euromääräiseen alarajaan ei ole tehty tarkistusta sitten vuoden 2017.

Kokonaisuudessaan tämänhetkisillä eläkeindeksien ennusteilla eläkkeensaajien veroprosentit kiristyvät 2 500–4 500 euron kuukausieläkettä ansaitsevilla 0,1–0,9 prosenttiyksikköä ja pysyvät muilla tulotasoilla suunnilleen ennallaan.

Työtulovähennyksen lapsikorotus

Työtulovähennyksen enimmäismäärää korotettaisiin 50 eurolla jokaisesta verovelvollisen huollettavana olevasta alaikäisestä lapsesta. Yksinhuoltajille korotus myönnettäisiin kaksinkertaisena.

Kannanotto:

Veronmaksajain Keskusliitto pitää maltillista lapsiluvun mukaan määräytyvää korotusta työtulovähennykseen perusteltuna. Työtulovähennys parantaa kohdennetusti etenkin pieni- ja keskituloisten työnteon kannustimia. Korotettu kannustin voi olla perusteltua lapsiperheiden vanhemmille, jotka saattavat muutoin herkästi vähentää työn tarjontaa. Yksinhuoltajien vähennyksen rajausta on syytä täsmentää, jotta yksinhuoltajuus oikeuttaisi aina lasta kohden samansuuruiseen työtulovähennyksen korotukseen kuin kahden huoltajan tapauksessa, eli 100 euroon.

Perusteluja ja näkökohtia esitetyistä muutoksista:

Vuosina 2015–2017 verotuksessa oli käytössä väliaikaiseksi säädetty lapsivähennys. Toisin kuin ehdotettu työtulovähennyksen lapsikorotus, lapsivähennyksessä ei ollut vanhempien työnteon kannustavaa elementtiä, vaan sen sai muidenkin ansiotulojen perusteella kuin työtulojen. Lapsivähennys oli myös hyvin vahvasti tulosidonnainen; esimerkiksi yhden lapsen yhteishuoltajalta lapsivähennys poistui kokonaan kuukausipalkan ollessa 3 400 euroa.

Tuloverojen yleinen ankara progressiivisuus sekä tulo- ja tarveharkintaiset tulonsiirrot, kuten asumistuki ja toimeentulotuki, huolehtivat varsin tehokkaasti lapsiperheiden keskinäisestä tuloerojen tasauksesta. Näiden päälle tulevat usein vielä tulosidonnaiset päivähoitomaksutkin.

Perhekustannusten tasauksen asiallinen peruste on puolestaan lapsen huoltaminen, mistä aiheutuvat kustannukset alentavat myös vanhempien veronmaksukykyä saman tuloisiin lapsettomiin verrattuna. Tällaisen tulonsiirron, esimerkiksi lapsilisän, on luonnollisesti oltava verovapaa ja se on myönnettävä tasapuolisesti kaikista lapsista.

Nyt esitetyn lapsilukuun perustuvan maltillisen korotuksen perusteena voinee sen sijaan nähdä työnteon kannustamisen väestöryhmässä, jossa työn tarjontajoukosta ovat tyypillisesti keskimääräistä suurempia. Vastaavia lapsilukuun perustuvia korotuksia on monen maan verojärjestelmässä sidottu nimenomaan työnteon kannustimia kohentaviin vähennyksiin.

Työtulovähennyksen lapsikorotus koskisi tilanteita, joissa verovelvollisen huollettavana on alaikäinen lapsi. Jos lapsella on 2 huoltajaa, molemmat saisivat 50 euron korotuksen työtulovähennyksen maksimimäärään. Myös etävanhempi voisi saada korotuksen.

Yksinhuoltajuuden perusteella korotuksen voisi saada kaksinkertaisena. Kuitenkin korotuksen saa kaksinkertaisena vain, jos verovelvolliseen ei sovelleta puolisoita koskevia säännöksiä. Rajausta ei ole millään tavalla perusteltu. Yksinhuoltotilanteissa verovelvollisen mahdollinen puoliso on joku muu kuin lasten oma vanhempi. Uudella puolisoilla ei kuitenkaan ole elatusvelvollisuutta toisen yksinhuollossa oleviin lapsiin. Ilman perustelujen avaamista säännös tuntuu asettavan verovelvolliset verotuksellisen parisuhdestatuksen mukaan eri asemaan ilman perusteltua syytä.

Lähtökohtana pitäisi olla, että korotus on huollettavaa lasta kohden aina yhteensä 100 euroa. Kahden huoltajan tapauksessa korotus jakaantuu puoliksi, jolloin se on 50 euroa huoltajaa kohden, ja yksinhuoltajalla 100 euroa.

Kotitalousvähennyksen leikkaus

Kotitalousvähennystä supistettaisiin noin 100 miljoonalla eurolla. Muutos toteutettaisiin siten, että vähennyksen enimmäismäärää ja korvausprosentteja alennettaisiin sekä omavastuuosuutta korotettaisiin 100 eurosta 150 euroon. Enimmäismääräksi ehdotetaan 1 600 euroa, korvausprosentteiksi työkorvauksissa 35 prosenttia ja palkoissa 13 prosenttia. Öljylämmityksestä luopumisen kohdalla väliaikainen korotus (korvausprosentti työkorvauksesta 60 / palkoista 30 ja maksimimäärä 3 500 e) pysyisi voimassa vuoden 2027 loppuun saakka.

Kannanotto:

Veronmaksajain Keskusliitto vastustaa kotitalousvähennyksen esitettyjä heikennyksiä. Etenkin kotitalous-, hoiva- ja hoitotöiden osalta vähennyksen raju leikkaantuminen aiemmasta on täysin kohtuuton. Kotitalousvähennyksen omavastuu, enimmäismäärät ja vähennysprosentit tulee pitää vuoden 2024 tasolla.

Perusteluja ja näkökohtia esitetyistä muutoksista:

Kotitalousvähennys on kohdennettu verohelpotus kireään työn verotukseen. Se kohdistuu palveluihin, joiden ostamisen vaihtoehtona on tekeminen itse. Ostaessa remontointi- tai siivouspalveluita, niiden hintaan vaikuttaa kulutusverot ja työn verot. Jos sen sijaan tekee itse, ei sitä tietenkään veroteta. Näin ollen itse tehty työ on helposti kilpailukykyinen palveluiden hintoihin verrattuna, vaikkei olisikaan alan ammattilainen. Korkeiden marginaaliverojen takia on monesti taloudellisesti kannattavampaa ottaa omasta ammatista palkatonta vapaata kotitalous- ja remontointityöhön, kuin ostaa palvelu verollisena ammattilaiselta. Tämä heikentää talouden työnjakoa sekä erikoistumista ja siten työn tuottavuuden kasvua.

Kotitalousvähennys tekee kuitenkin palveluiden ostamisen yksilön kannalta taloudellisesti kilpailukykyisemmäksi leikkaamalla työn verokiilaa. Sen on tarkoitus auttaa työssäkäyviä panostamaan omaan ammattiinsa ja hankkimaan toisten ammattilaisten palveluita kotiinsa. Se, että sitä käyttävät palkansaajat, jotka sijoittuvat tulojakaumassa lähtökohtaisesti keskimääräistä korkeammalle, ei ole ongelma, vaan järjestelmän ominaisuus.

Kotitalousvähennys helpottaa paitsi lapsiperhearjen järjestämistä, myös monien ikääntyvien kansalaisten pärjäämistä kotonaan pidempään. Vähennyksellä puretaan harmaata taloutta ja edistetään verotettua työtä ja yrittämistä kotitalouspalvelujen toimialalla.

Vuonna 2024 kotitalousvähennyksestä hyötyy, jos hankki kotitalous-, hoiva- ja hoitotyötä yli 167 eurolla. Kotitalousvähennykseen ehdotettujen leikkausten jälkeen vastaavasti kotitalousvähennykseen oikeuttavia palveluja tulee ostaa yli 429 eurolla vuodessa, jotta vähennykseen on jatkossa oikeutettu. Näin ollen vähennys ei enää kohdentuisi pienissä määrin tai satunnaisesti kotitalous-, hoiva- ja hoitotyötä hankkiviin. Myöskään satunnaisen pienen asennus- ja remonttityön ostamiseen kotitalousvähennys ei jatkossa kannusta kustannuskynnyksen noustessa.

Taustalla on korvausprosenttien muutosten lisäksi kotitalousvähennyksen omavastuun nosto 100 eurosta 150 euroon. Esitysluonnoksessa omavastuun nostoa perustellaan fiskaalisilla syillä ja mahdollisimman pienellä korvausprosentin leikkauksella. On kuitenkin huomioitava, että kotitalous-, hoiva- ja hoitotyön em. kustannuskynnys nousee peräti yli 250 prosenttia. Tällainen kertarysäyksellä toteutuva muutos on huonosti perusteltu, eikä sen merkitystä kotitalousvähennyksen kohdentumiseen esitysluonnoksessa pohdita. Omavastuun nosto sulkee kotitalousvähennyksen monen nykyisen käyttäjän ulottumattomiin.

Vaikka kotitalousvähennykseen olisi kustannusten kokonaismäärän perusteella yhä jatkossa oikeutettu, leikkaantuu sen merkitys rajusti. Esimerkiksi 1 000 euron hoivatyöstä saatu vähennys alenisi aiemmasta 500 eurosta 200 euroon ensi vuonna.

Muutoksia selittää esitysluonnoksen varsinaisen lakimuutoksen lisäksi se, että kotitalous-, hoiva- ja hoitotyön osalta vähennyksen korvausprosentti on korotettu väliaikaisesti 60 prosenttiin (palkoista 30 % ja sivukulut) ja maksimimäärä 3 500 euroon vuosiksi 2022–2024. Korvaus remointityöstä on ollut 40 % (palkoista 15 % ja sivukulut) ja maksimimäärä 2 250 euroa vuodesta 2020 lähtien.

Jottei kotitalous- hoiva- ja hoitotyön kotitalousvähennys leikkautuisi näin rajusti, pitäisi sen korvausprosentti olla jatkossakin korkeampi kuin remonttityöstä. Koska kotitalousvähennykseen oikeuttavista kustannuksista vain reilu viidennes kohdistuu kotitalous-, hoiva- ja hoitotyöhön, näiden kustannusten korkeampi korvausprosentti ei tarkoittaisi suurta fiskaalista muutosta esitysluonnokseen.

Työsuhdeautojen verotusarvot

Ajonaikana nollapäästöiseksi katsottavien työsuhdeautojen verotusarvon alentamista 170 eurolla kuukaudessa jatkettaisiin vuosille 2026–2029. Sen sijaan vähäpäästöisten (hiilidioksidipäästöt 1–100 grammaa kilometriä kohden) autojen 85 euron verotusarvon alennusta ja latausedun verovapautta ei esitysluonnoksen mukaan jatketa 2025 jälkeen.

Kannanotto:

Veronmaksajain Keskusliitto esittää, että myös vähäpäästöisiä autoja koskevaa verotusarvon alennusta sekä latausedun verovapautta jatketaan.

Perusteluja ja näkökohtia esitetyistä muutoksista:

Työsuhdeautojen verotusarvot lasketaan keskimääräisistä käyvistä arvoista varovaisuusperiaatetta noudattaen. Kaavamaisten laskuperusteiden ei ole tarkoitus tukea työsuhdeautoilua. Verotusarvojen alennukset ovat kuitenkin osaltaan verotukea, mikä kannustaa paitsi vähäpäästöisempään autoiluun myös tukee autoilua suhteessa muuhun kulutukseen. Vuodesta 2021 alkaen nollapäästöisten autojen autoedun kuukausikohtaista verotusarvoa on alennettu 170 eurolla ja vähäpäästöisten (hiilidioksidipäästöt 1–100 grammaa kilometriä kohden) verotusarvoa 85 eurolla kuukaudessa. Alennukset on lisätty väliaikaisesti tuloverolakiin vuoteen 2025 saakka.

Suomessa kaikki liikenteen verot ohjaavat päästöjen vähentämiseen, mutta ohjausvaikutus ei välity työsuhdeautoihin aina yhtä voimakkaasti kuin yksityishenkilön omistamiin autoihin. Tässä mielessä on ymmärrettävää, että työsuhdeautojen verokohtelua tarkastellaan myös erikseen ympäristönäkökohdista.

Esitysluonnoksessa verotusarvon alennuksen jatkoa esitetään vain nollapäästöisille autoille. Tarkemmin ei kuitenkaan perustella sitä, miksi hybridautoja koskevaa maltillisempaa verotukea ei nähdä tarpeelliseksi jatkaa.

Myöskään työnantajan tarjoamaa latausedun verovapautta ei esitysluonnoksen perusteella jatketa vuoden 2025 jälkeen. Verovapaus koskee työnantajan kustantamaa työntekijän oman auton tai auton käyttöedun perusteena olevan auton lataamista työpaikalla tai julkisessa latauspisteessä. Verovapautta olisi syytä jatkaa, koska se kannustaa päästöttömään autoiluun ja on hallinnollisesti yksinkertainen.

Muuttokustannukset, viranomaisrekisteröinnit ja valmennus

Työnantaja voisi nykyistä laajemmin kustantaa työntekijälle verovapaasti työskentelypaikan sijainnista johtuvia muuttokustannuksia sekä viranomaisrekisteröinneistä ja niiden hoitamiseksi ulkopuoliselta palveluntarjoajalta ostetuista palveluista syntyneitä kuluja. Lisäksi ehdotetaan lakiin kirjattavaksi, että työnantajan kustantama kulttuuri-, kieli- ja muu vastaava valmennus olisi työntekijälle verovapaa etuus rajat ylittävän työskentelyn tilanteissa.

Kannanotto:

Veronmaksajain Keskusliitto kannattaa työnantajan maksamien työskentelypaikan sijainnista johtuvien muuttokustannusten ja viranomaiskulujen verokohtelun huojentamista.

Perusteluja ja näkökohtia esitetyistä muutoksista:

TVL:ään ehdotetaan lisättäväksi uusi säännös, jonka mukaan veronalaista ansiotuloa eivät ole työnantajan työntekijälle ja hänen perheenjäsenelleen kustantamat viranomaisrekisteröinnit ja -luvut, niiden hoitamiseksi palveluntarjoajalta ostettu palvelu eivätkä maahantulon, lupien ja työkohteen olosuhteiden kannalta perustellut rokotukset, lääkkeet ja lääkärintarkastukset.

Ehdotetun TVL 69 d §:n 1 mom. 1 kohdan sanamuodon mukaan passin, viisumin ja työ- tai oleskeluluvan hankkimisesta aiheutuneet kustannukset vaikuttaisivat olevan verovapaita riippumatta siitä, onko matkustus työstä johtuvaa vai ei. Kuitenkin yleisperusteluiden mukaan (s. 24, kohta 4.1.9) tarkoitus vaikuttaisi olevan helpottaa rajat ylittävään työskentelyyn liittyviä tilanteita.

Perusteluissa olisi syytä tarkemmin käsitellä, kuinka laajasti verovapaus koskisi ilman rajauksia myös tilanteita, joissa kyse ei ole rajat ylittävästä työskentelystä. Voiko esimerkiksi osakeyhtiö kustantaa osakkaan passin, vaikka toiminta ja työskentely ei tätä edellytä? Lisäksi säännöksen suhdetta EVL 7 §:ään olisi syytä tarkentaa. Perusteluihin pitäisi kirjata, että verovapaiden kulujen katsotaan liittyvän niiden maksajan elinkeinotoimintaan, jos tällainen työntekijän kulu maksetaan.

Teemu Lehtinen

toimitusjohtaja

Mikael Kirkko-Jaakkola

pääekonomisti

Kirkko-Jaakkola Mikael
Veronmaksajain Keskusliitto ry